

Megjelen
minden vasárnap.
Előfizetési ára egy évre
6 frt, fél évre 3 frt,
három hóra 1 frt. 80 kr.
Szerkesztő és ki-
adóhivatal a czeg-
lédutczai 2151. sz. Bánki-
házban.

HORTOBAGY.

DEBRECZENI HETILAP

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALOMMAL.

Hirdetési
Négyhasábos
egyszeri lár
háromszorim
szórínél vagy
jedelmű hirdeté
leszámitás.
Egyes szám ára
15 kr.

2. szám.

Második évfolyam. 1863.

Január 11.

Utczai iskolák, ingyenoktatással.

Ha gyermekeinkből jó érzelmű hazafiakat, istenfélő keresztyéneket, jó erkölcsű, igazi vallásos családfőket, műveltebb polgárokat, a mindennapiságon kissé tulemelkedett iparosokat, ész és czélszerűen gazdálkodó földmivelőket, becsületes, rendes jó háziasszonyokat s anyákat nevelni akarunk: elkerülhetlenül szükséges, hogy azokat iskolába járassuk, taníttassuk. Városunkban nem is hanyagolják el e szent kötelességet az okos szülők, sőt még azok is, kiket nagyon csekély földi jókkal áldott meg a jó isten kegyelme, de fel bírják fogni, hogy a taníttatás főalapját teszi gyermekeik jövőjének, magok megerőltetésével is iskolába járatták azokat. Az árvákról s nagyon szegény gyermekek egy részéről sem felejtkezett ugyan meg az egyház és város közönsége; soknak nyújt módot az iskoláztatásra; de mennyien vannak azért a szegények, kik e jótéteményt alaphiány miatt nem élvezhetik! De viszont hány-szor volt alkalmunk borzadva hallani ama szerencsétlenek ajkairól, kiket a bűnök fertőjébe elmerülés hosszas börtönre, s még ezentul is: a siralomházba juttatott, azon keserű szemrehányást, melylyel végóráikban szerencsétlenségük okát, az őket gyermekségükben jóra inteni, taníttatni elmulasztott szüleikre háritották; hány-szor botránkozunk meg a durván felnőtt gyermeknek isten és saját szülei ellen szórt éktelen káromlásaiban, — s mily nagy mégis azon rossz apák és anyák száma, kik e szomorú példákön okulni nem tudva, nem akarva, saját gyermekeiket, — kiket pedig isten s a vallás, szülői gondjaira bizott: csaknem oktalan állatként engedik felnőni s egyedül a véletlenre bizzák, hogy kijelölje számukra az utat, melyen a keresztyén emberhez illő becsületesség, igyekezet, munkásság s józan élet felé haladhas-sanak, vagy irányt tévesztve a henyeség, kicsapongás s ezekkel oly közel rokon nagyobb bűnök örvényébe szédüljenek.

Sokkal avatottabb kéz, mint ez igénytelen sorok írójaé, nem csálható számítások alapján kimutatá már a népnevelésnek állapotáról tett előterjesztésében, hogy ha négyéves iskoláztatást véve, 100 lélekre csak 10 gyermek esnék is iskolakötelesül; — pedig művelt országokban 14-et számíthatni, — városunkban csak a református hívek közül legalább 3200 gyermeknek kellene iskolába járni s minthogy a közelmúlt iskolai év végével történt összeszámitás szerint 2152 volt a fi ésleány elemi tanulóknak száma, kiviláglik, hogy ezen évben az iskolaköteles gyermekek közül 1048 nem járt iskolába. A szám nagy, a baj még nagyobb. Ezen előterjesztés részleteiből az is kitűnik, hogy még a szegényebb szülőknél is megvan a jó akarat, hogy gyermekeiket iskolába küldjék s az első évre igen sokan be is adják azokat, de aztán különböző körülményeknél fogva visszatartják őket az iskoláktól; egyiknek több gyermeke van, s nem képes a tandíjt fizetni; másik az iskola távolléte miatt nem küldi gyermekét; harmadik elegendőnek tartja, ha gyermeke már ment annyira, mint ő maga, azaz baggadózza tud olvasni a zsolttárból, és saját nevét jól-rosszul le tudja írni, ami a leggyakrabban a betűk valóságos elforgatásával történik — s ily kiképzettséggel mesterinasnak, aprószeresnek, pásztornak adja,

vagy saját házában bizza meg apróbb teendőkkel. — Valóságos tények igazolják, hogy a szülőknek igen nagy része, ha módjában van, iskolába küldi gyermekét; ki ne emlékeznék, hogy olykor-olykor a város különböző részein minden engedély nélkül alakult zugiskolák — melyekben az oktatás látszólag igen csekély díjért (mindennap felviendő két váltó garas) szokott történni, — népesek valának, de melyeket az egyháznak s hatóságnak megszüntetnie kötelessége volt; ezen tények kézzelfoghatólag bizonyítják, hogy a szülők bármily szegények is, a lakásukhoz közeleső iskolákba, tandíjfi-etés mellett is örömezt küldenek gyermekeiket; mennyivel inkább remélhető tehát az ohajtott eredmény, ha az elemi oktatás köz-költségen s a lakosság lehető kényelmére kijelölt helyeken történhetnék.

Az említett veszélyen, s kiszámíthatlan károkat előidéző nagy bajon tehát semmi más nem segíthet gyökeresen, mint elegendő számú elemi iskoláknak a város különböző részein felállítása, s az ingyen-oktatás. Mig most a szegény sorsu szülők könnyü ment-séget találnak abban, hogy a tandíjat befizetni nem képesek, vagy hogy kisebb gyermekeiket oly messze, mint a főiskola, nem küldhetik: az ingyen iskoláztatás életbeléptével, kényszeríteni lehet és kell őket, hogy gyermekeiket 4 évig, a lakásaiktól különben sem távol eső iskolába járassák.

Jelenleg 19 elemi fi és leány iskolánk van; egy iskolában 100 gyermeknél többet, egy tanítónak czélszerűen s kívánt sikerrel oktatni merő képtelenség; megmondá e tekintetben egyik tulajnépesült leányiskolánkra s tanítójára egy itt keresztül utazott praktikus angol a maga nem igen hizelgő nézetét s észrevételét; — hogy tehát, — a mint lennie kell — mind a 3200 iskolaköteles gyermek tettleges jó oktatásban részesülhessen, e 19 iskolát 32-re kell kipótólnunk, és így a város különböző s különféle népesebb részein még 13 elemi iskola felállítása, s ugyanannyi alkalmas tanítónak becsületes fizetéssel fölvétele, nélkülöz-hetlen polgári s hazafiúi kötelesség.

Könnyü dolog ám — mondhatják többen — a 13 iskola fölépítése, s 13 jó tanítónak becsületes fizetéséről csakugy papirosan beszélgetni, holott bölcsen tanácsolá Horac római költő már ezelőtt mintegy 1900 évvel:

... Versate diu, quid ferre recusent,
Quid valeant humeri
... Jól meggondold, mire gyöngék vállaid, és mit
Bírnak azok

Semmi kétségünk nem lehet, hogy az egyház közgyűlése is jól meggondolta, mit bírhatnak vállalni, midőn az 1862 ápril 27-ki ülésében egyhangulag kimondá az ingyeniskoláztatás egyedül üdvözítő nagy elvét; s habár tudta, hogy a népneveltetés a hatóság feladata és szent kötelessége, de tudta azt is, hogy a tanítók választási jogát, az oktatásmód meghatározását s az iskolákra felügyeltet, a protestans vallás alapelveiből folyó önkormányzati kötelességénél fogva kezeiből kibocsátania nem szabad; úgy vélte a teher viselésén legczélosabban könnyíteni, ha a terhet több erős vállra osztja el, jelesen, ha az iskolai épületeket a városi hatóság állíttatja, szereli föl s tartja jó karban; maga az egyházközség pedig az alkalmazandott tanítók fizetéséről gondos-

kodik. E tekintetből kereste meg a városi tekintetes hatóságot, hogy a szükséges népiskolák építése s felszereléséről gondoskodjék; e tekintetből bizta meg vélemény és tervadás végett egyik szakbizottmányát, hogy az elemi iskolai tanítók fizetése fedezésére, az egyházi tartozás nélkülöz-hetlen fölebbemelésé mily módon s mily arányban történhetnék. E bizottmányának azon javaslatát, hogy az egyházi tartozás jelenleg fölebb ne emeltesék, a legközelebbi időkben tartott közgyűlés, főleg azon okból, mert megkeresésére a városi hatóság még nem válaszolt, elfogadta ugyan; hitem szerint azonban ezzel egyáltalában nem másolta meg a már egyhangulag kimondott ingyeniskoláztatás magasztos elvét s annak életbeléptetését csak időkérdésnek tekintette.

Jó ideje már, hogy az utcza elemi iskolák építtetése s felszerelése tárgyában a városi hatóság megkeresett, de bizton hiszem, hogy nem azért haladt e megkeresésre adandó válasz mind-ezidőig, mintha a hatóság nagy hivatását s leg-szentebb kötelességei egyikét felfogni s teljesíteni nem lenne hajlandó, hanem, mert sokfelől zaklatott pénztárát egyéb tetemes fizetések s nélkülöz-hetlen kiadások veszik igénybe. Igen könnyen beláthatni, miszerint a legjobb akarat mellett is nehéz bajjal jár oly kulfőt találni, mely ily tetemes kiadások mellett, habár a legüdvös b célra is elegendő forrást nyújtani képes legyen; ugyan-azért csak polgári kötelességemet vélem teljesíteni, ha forráskutatáshoz épen nem szokott gyöngeszeimimmel megkísérlem kijelölni a forrást, mely a kérdésben lévő szent cél kivitelére most pár évig, s más egyéb, városunkban még mindig nélkülözött üdvös intézmények előállítására jövőben mindenkor, ha nem is épen túlaradó, de szakadatlanul folyó tápanyagot nyújtand. Ugyanazért a mondandókat az illetők becses figyelmébe ajánlva, fölhívom egyszersmind minden jólgondolkozó lakostársamat, miszerint az ingyeniskoláztatás nagy eszméjének a nagyközönség vérévé válásán minden kitelhető módon igyekeztvén, ha jó akaratból s az ügy szentsége iránti buzgalomból eredett véleményemnél kivihetőbbet életrevalóbbat ajánlhatnak, azt e lapok hasábjain közzétenni, szóval az ügy megvitatását s jóradóltét érdemelt buzgalommal elősegíteni sziveskedjenek.

A szükségelt tizenhárom utczai népiskolát minden megerőtetés nélkül, s alig pár év alatt fölépíthetőknék tartom; áldozatot nem kívánok, legfőlebb egy kis lemondást vennék igénybe, lemondást, még mindeddig meg nem állapított arányu jogok utáni járandóságok egy kis részéről, melynek nélkülözését meg sem érezendjük, oda-engedésével pedig az utódok áldását érdemeljük ki.

(Folytatjuk.)

Jelentés

a debreczeni kiházasítási egyletről.

Első tekintetre ugylátszik, mintha ezen egy-let felesleges volna. Indítványozói is jó darabig távolról nézték a most már roppant kiterjedésű intézetek közérdekű működését s egymást eltemetléssel fenyegető alakulásait: de végre belátva, hogy általánossá lételüket nálunk még több körülmény akadályozza, mint amennyit egyhamar elhárítani képesek volnánk, s tapasztalva mily roppant rokonszenyvel találkozott városunkban a te-

metkezési egyesület eszméje, úgyhogy ezekben a körökben tömegesen biztosít, anélkül, hogy tudná, hogy biztosít, — belátva végre, hogy az e téren élő nép előítéleteit legbiztosabban leküzdő mód a nép szokásaihoz és felfogásához alkalmazott intézmények által, — isten segédelmével hozzá fogtak egy oly egyesület alakításához, mely a debreczeni hajadonoknak férjhez menetele alkalmára kiházasítási összeget biztosítson.

Indítványozók azon édes meggyőződésben élnek, hogy nem fölösleges dolgot cselekedtek, midőn oly egyesületet szerveztek, mely míg egyfelől az áldozásnak emel oltárt, másfelől a hajadonoknak utat nyit a testvérisülésre, a felesleges fillérek biztos elhelyezésére, a takarékosagra és azon felül — ami legfőbb — ösztönt ad az erkölcsiségre.

Mindenfelől panasz hallik arra nézve, hogy a házasságok naponként mindinkább ritkulnak. Nem akarjuk e sajnós jelenség okait fejtegetni, de annyit teljes meggyőződéssel állíthatunk, hogy ezek közt nem utolsó helyet foglal el azon körülmény, hogy a házasság roppant költséggel jár. Nem mindenki édes gyermeke a szerencsének, nem minden szüle tehet annyit félre, hogy leányának férjhezmenetelkor csak a legszükségeseket is megvásárolhassa; sőt annál is, aki ezt teheti, a nagy kiadás többnyire káros következtetés. — De azt mindenki megteheti, még az egészséggyilkos varrótű, vagy kapa és mosogatás után élő árva is, hogy időnkint egy csekély összeget biztos helyre befizessen. Fillérekből lesznek a forintok, melyekkel az egyesület az élet legfontosabb lépését megkönnyíteni igyekszik. — Segélyezésre azonban csupán a szó legszigorubb értelmében vett fedhetetlen erkölcsű hajadon tarthat számot s indítványozók azt hiszik, hogy egyrészt a nyilvánosság, másrészt az önérdék, kedvező befolyással lesznek az erkölcsiség megtartására, különösen azon hajadonoknál, kiket sorsuk megfosztott azon szerencsétől, hogy az édes anya védszárnyai alatt lehessenek, mindaddig míg a szeretett férj erős karjára bízhatják magokat.

1862. Nov. 20-ka volt, midőn a fenebbiek megmondolásával Konrád Lajos közbirtokos, Konrád Gyula jogász és Nagy István polgár az egyesület életbeléptetését magok közt kimondák. Egyszersmind előleges szervezkedésképpen az első az igazgatói, második a jegyzői és harmadik az eljárói szerepet magokra vállalták. Még aznap pénztárnok és ellenőr is került, de akik később elég kicsinyhitűek voltak visszalépni.

Az említettek csendben működve ápolgatták az egyesület ügyét, míg a nép zöme reá megérendett. Elkészítették az alapszabályokat, melynek három főelve: „a véres áldozattal szentesített felebaráti szeretet, — minél csekélyebb befizetés, s amellel lehetőleg nagy segélyadomány, — s végre az egyesület szervezésének czélszerű intézkedések szakadatlan láncolata által biztosítása.“

A közbizalom napról napra növekedett, a jelentkezők száma nőttön nőtt, mint a tenger árja; annyira, hogy, bár csak egy hüvelyknyi nagyságú falragasz sem függesztetett ki s ékesszóló tizházigazda vagy dobszó nem adta a dolgot „mindenkinek tudtára, akiket illet“, — egy hó alatt többen beiratták magokat négyszázal.

A szervezők mindaddig semmit nem akartak ugyan tenni, míg a hatósági engedély kezük közt nincs, de a közbizalom róhanó árka ragadta őket, s ami hatalmukban és tehetségükben állott, azt tenniük kötelességé vált.

A következők a lett, hogy egyesületünk f. hó 4-kén magát (négyszázegy taggal) megalakultnak nyilvánította.

Tagja lehet az egyesületnek minden becsületes hajadon, vallás, rang és korkülönbség nélkül. — Az egyesület ügyeit a hajadon tagok szülei vagy gyámjaiból álló képviselők intézik. — Minden tag

kiházasítás alkalmakor 25 krt fizet. — Minden férjhezmenő tag 80 — 100 frtnyi segélyösszeget kap.

Az igazgatóság tagjai jelenleg, Konrád Lajos igazgató, Tóth Balint pénztárnok, Tarcsei Dániel ellenőr és Konrád Gyula jegyző. Ezen igazgatóság ideiglenesen egy hatos bizottmányt vett maga mellé, mely addig is, míg a vég-szervezkedés megtörténhetnék, azzal együtt működjék. E tagok nevei: Tóth Lajos, Gyulai József, Váradi Dániel, Fülöp János, Komádi Sándor és Balog István.

Közli: Konrád Gyula
jegyző.

Nehány szó

a moldva- és oláhországi magyar protestáns missio ügyében.

Ma-holnap épen két éve lesz, amióta Czelder Márton tisztelt atyánkfia, a Moldva- és Oláhország határain szétszórva élő magyar hazánkfiainak és hitfeleinknek lelki javára, nagy buzgalommal és kitünőséggel működik.

Megvallom, hogy midőn ezen derék atyánkfiát önelszánásának pontján, s pályájának kezdetén láttam volt, a tisztelet és bámulat mellett, melyet iránta érzék, kétség és aggodalom is támadt fel lelkemben afelett, hogy vajjon képes lesz-e feladatának nagy nehézségeivel megküzdni, s nem fog-e elalélni, leroskadni, mindjárt kezdetén a nehéz pályának. Mert ne titkoljuk el Uraim! sőt valljuk meg nyíltan, miszerint nem mindennapi lelki erő, nem kevés önmegtagadás kívántatik ahhoz, hogy az ember elhagyja az édes szülőföldet, magát hontalanná, bujdosóvá tegye, e világszerinti jóllétről és nyugalomról lemondjon s addig míg mi itthon élünk, sokan in otio cum dignitate, vel sine dignitate; — országokat járva, fáradva, éhezve, fázva, sanyarogva, és semmi földi jutalmat nem várva, idegen földön hirdesse a Krisztust, azt pedig, aki megfeszítettet.

És ime Czelder Márton, a pálya nehézségeivel mind ez ideig dicsőségesen megküzdött; el nem alélt, le nem roskadott, reményről reményre, győzelemről győzelemre lépett. Iskolákat alapított, templomokat épített; uton-utfélen, szabad ég alatt, hajókon, sírhalmok felett hirdette az igét, szolgáltatta a sakramentumokat, vigasztalta a szenvedőket, s az édes magyar nyelvet és nemzetiséget ápolta, erősítette a bujdosók között. Általa a setéségekben helyheztesített nép, látta nagy világosságot, s mennyei fény támadt azok felett, kik a halál árnyékának völgyében már már elepedtek. Az isten itt is megdicsőítette a maga erejét.

De nem hagyta el Czelder Márton, a magyar közönség sem. Minden kényszerítő parancs, rendelet és adókövetés nélkül, folyvást gyűltek ez ideig az önkéntes adakozásokfélei oly mértékben, hogy az ügy a végeleléstől, s annak bajnoka a véginség és leveletés gyalázatától, ez idő szerint még megmentettnék tartható. Voltak egyes nagy lelkek, kik az ügyet, a maga fontosságának egész mivoltában felfogták, s ehézképest áldoztak is annak oltárán; volt gyülekezet, a mely mint ilyen is, kitünőleg gyakorolta a szeretet és pártfogás munkáját.

Alig hiszem, hogy volna valaki közöttünk, ki így szólhatna most az ügyhez és annak bajnokához: segítettünk eddig, most már állj saját lábodra, s haladj és élj ahogy tudsz! Ez nem a dolog ismeretének, s nem a keresztyéni szeretetnek szava lenne.

A dolog természete mutatja, hogy a moldva- és oláhországi protestáns magyarság, aligha juthat valaha, minden illető ponton azon helyzetbe, hogy magát saját erejével bizvást fentarthassa. A sors viharának örökös csapkodásai alatt állanak ezen hitfeleink; csoportosulnak, majd szétzilálódnak és elenyésznek, mint a sivatag homok halmái a szél játékára. A viszonyokat közelebről és színről színre ismerők állítják hogy a magyarságnak s különösen a székelységnek a Dunafejedelemtségbe való csoportos kiköltözését, meggátolni nem lehet.

Kiköltöznek pedig az élet olyan korában, és oly viszonyok közt, melyeknél fogva az erkölcsi megromlás veszedelmének sokszorosan ki vannak tétetve.

Ezeket tehát vallási, erkölcsi és nemzetiségi tekintetben folyvást ápolnunk kell; ha ugyan azt nem akarjuk, hogy mindenestől elveszzenek. Pedig „a jó pásztor, ha száz juha vagyon és egy elveszend azok közül, elmegy a hegyekre és megkeresi az elveszett juhót, elhagyván a kilenczvenkilenczet; és ha megtalálálandja azt, inkább örül azon, hogy nem kilenczvenkilenczen, melyek el nem veszték.“

Jól tudom, hogy saját szegény hazánkban s önön egyházunk kebelében is, igen sok a szükség, a nyomor, az inség, melyeken mind magunknak kell segitenünk. Bizonyynyal nem kívánhatja józanul senki, hogy ezen saját közvetlen szükségünket a moldva- és oláhországi missio ügye miatt elhanyagoljuk; de viszont ettől sem lehet elfordulnunk, ezt sem lehet elhagynunk; mert igazán szólva, saját szükségünk ez is és elutasíthatlan nemes kötelesség ennek ápolása és fentartása is.

A dolog állását Czelder Márton missioi levelei folyvást tisztában fogják a közönség előtt tartani. Tisztelt püspökeink és espereseink pedig tudni fogják, hogy az időkhez és viszonyokhoz képest, mit és miképpen tegyenek, s én hiszem, hogy Czelder Márton derék atyánkfia és barátunk, meg fog szabadulni jóvőre azon aggodalomtól és kínos helyzettől, hogy az isten országát csak egyik kezével építhesse, a másikat pedig, segélyért rimánkodva folyvást felénk kinyújtva tartsa. —

Jó magyar olvasó, kihez e sorok eljutnak, ne felejtkezzél el a legelső magyar missio ügyéről, s ha teheted, áldozzál ennek javára szívesen. Isten legyen veled! (A Pr. e. és i. l.-ből.) Révész Imre.

Régiségek.

I.

Kivül: Biró Uramhoz és a Tekéntetes nemes Tanácsához a belől megírt személynek alázas Instantiája.

Belől: Tekéntetes Biró Uram! — Hogy az Ur Isten eő Szent Felsege Kmedet s a Tekéntetes nemes Tanácsot sok szegényeknek megmaradására sokáig boldogul éltesse szívesen kívánom.

Nagy alázatossággal folyamodom a Ttes nemes Tanács Atyai irgalmasságához, nagy szegénységemről kénszerítettén nyomoruságos állapotomat jelentenem és más házában való lakásomat ugyan elis fogyásomat, és az reám imponatalt három Rhénes Forintos adómat melynek is már Felit megadtam kérem alázatossan a Ttes ns Tanácsot a felit elengedni méltóztassék a Ttes ns Tanács. Intól vészi jutalmát a Tettes ns Tanács, ilyen nagy szegénységemben velem jötevőségiért kívánom is az Ur Isten jutalmaztassa meg az ő jutalom fizető sz. kezeiből maradván

Tekéntetes ns Tanácsnak

mindenkori kész szolgálja

Szabó Márton kerpásztor.

Vélemény. Az Istans Tóczós Kerten Pásztor adaja három rh. frt. felit meg adta, feléért instál, minthogy a Ttes ns Tanács másokk is elengedte, a szerént ez is megérdemli szegény ember.

Oláh István mpr.

Végzés Nro 8. Egy Rh. f. és 30 kr adaja relaxaltatik az Instansk. In Senatu 12 xbris 1737.

Katona Szabó Márton

Per Subsitt Notar mpr.

II.

Felül. Pro Parte et ad Instantiam Prudent ac Circumspect D. Nicolai Szabó etc.

De eo Utrum?

1. Igaz-é, hogy ennek előtte 4-dik esztendőben Barabásné adós lévén Szalontainé aszk 15 frtal darab ideig azt nem tagadta de egykor reá szoritván, hogy adjon Contractust róla, a háznál nem adott, hanem Szalontainé aszk valamely Attyafiát a Boltyába elcsalta oly véggel, hogy majd ott fog iratni Contractust, azonban nem iratott, hanem azon emberrel a boltyának földét ásatta, azt állítván, hogy ott sok kincs van, ásta is ugyan azon ember, de semmit se talált. Annakutánna pedig a 15 frtal tőle Contractust nem vehetett, sőt inkább Barabásné azt mondotta nem ad, mert neki Szalontai ur és a Felesége 15 arannyal adós, pedig soha sem volt. Ezt pedig mindenütt hirdette, hogy 15 arannyal adós Szalontai ur.

2. Micsoda gonoszságát tudja Barabásnének? Kiket csalt ekképen meg? Nevezzen jó Tanul.

Fassio Testis.

Nobilis Georgius Morvai, in Possessione Mihálydiensi ICottuide Zabolch adjacent. degens, annor. circit. 20 adjur. et exaud. fuit.

Ad 1. Én ezelőtt négy esztendővel itt jártam az iskolába Néném Szalontai Sámuelné Aszszonyomtól, Barabásné oda jött a házhoz, Sógor Uram mondotta nekem, írj arról a 15 forintról Contractust, mellyet én adtam Barabásnének, ezt jól hallotta Barabásné, a mint gondolom tél tállyékán esett ez a dolog, akkor sógor ur előtt nem tagadta Barabásné az adósságot, a Contractus irás ezen mult el, hogy azt mondotta, iszen nem hisznek már nekem, nekem mondotta, jöjj el velem a boltomba majd a sógorodnak drágakövet pénzt is küldök, erre sógor ur semmit sem szólott, én akkor el mentem véle a boltjába, mely volt Csapó utján Csáti ur háza végibe, estve későn ott voltam véle egy darabig, én kénszeritettem, adja ide már a drágakövet és a pénzt hadd mennek haza, de nem adta, még Szalontai urnál voltunk midőn mondotta ásót és nyársat is vigyek velem, viltem is mivel már akkor setét volt nem is láttak bennünket, kivitte a nyársat a bolt háta megé napkeletről ledugta a földbe, engem oda hívott, valami kövecské lehetett ott, abba megakadt a nyárs vége, én velem egész eddig ásatta le a földet, míg a nyárs lement, én még annál is mélyebben leástam a földet, a tégladarabot is kivettem a kibe megakadt a nyárs, hogy látta, hogy csak ásom, de semmit sem találok, sopánkodott mellettem, hadgyam el, mert sok ember jár, majd rajta kapnak, nem tudom hányórákor lehetett, engem senki sem kapott az ásáson, én az ásást csak elhagyltam, az ásót és nyársat bevittem a boltba, ott hagyltam, mert északa féltem a hátamon vinni, hogy belém kötnek az őrzők, másnap reggel viltem haza, akkor mondotta, hogy mászszor jobban feláshattuk azt a pénzt, én a dolgot voltaképpen megbeszéltem Sógor urk és néném Aszszonyinak, neveték, vették észre hogy ravaszodik Barabásné, a Pénzadás után kérte néném aszszony tőle a 15 ftot de Barabásné tagadta és ezt mondotta, nem tudja-e kend hogy 15 aranyommal adóss, ezt pedig azelőtt sohasem emlegette, mivel ő volt adóss 15 ftal. Ott laktomba éntőlem is kért három máriást, a mint mondotta elég van neki, meg adja, nem csak annyit ad, hanem annyit hogy alig vihetem el házamba, mert láttya, jó ember vagyok senkinek sem mondom hogy pénze van, de én egy pénzt sem adtam neki.

Ad 2-dum nihil.

Actum Debreczini 8-va Aug. 1752.

Per S. K. Jud Notar mpr.

Farsangi álmom és élet.

Álmomban: ujévi üdvözléket várok;
Ébren: asztalomon csak kontót találok.

Álmomban: a hűség példányképét nézem;
Ébren: a boromat lopja a cselédem.

Álmomban: ölelek csókolni valókat;
Ébren: jobbra-balra a macska czirógat.

Álmomban: megnyertem a nagy lottériát;
Ébren: majd megöl a gyermek-jeremiád.

Álmomban: nagyra nőtt a megszépült kifli;
Ébren: előttem a neki lizott stempli.

Álmomban: paradén járok: lovagolok;
Ébren: a paripám vágni való tulok.

Álmomban: az árvák éhen majd elvesznek;
Ébren: a perselybe sok árva-pénzt tesznek.

Álmomban: világos lámpa minden házon;
Ébren: a sötétben kitörök a lábom.

Álmomban: kenyérért a nép koldust kerget;
Ébren: fölfedezek egy gazdag kiveskertet.

Álmomban: szép czukros uton szánkázgatók;
Ébren meg: a czukor-árral adós vagyok.

Álmomban: pénzküpez-szerepet vállaltam;
Ébren: tisztességes állapotra kaptam.

Álmomban: a földet léptem, mint a gólya;
Ébren: leskelődöm prédára mint róka.

Álmomban: penziót húzok . . a világtól;
Ébren: dupla lényung jár ki új gazdámól.

Álmomban: bemászok sűrű szunyoghálón.
Ébren: szép aranyos kolibrivé válom.

Álmomban: félem a tizparanosolatot;
Ébren: köpenyvarró szabómester vagyok.

Álmomban: majd elhord a feltámadt szélvész;
Ébren: hidasomon Maróthi a révész.

Álmomban: marhavész pusztít a határban;
Ébren: a sok marha kérődzik javában.

Álmomban: nem vagyok adós porcozóval;
Ébren: küzködöm az ekzekuczióval.

Álmomban: tánczolok fényes magyar bálban;
Ébren: tánczoltatnak agyban, főben, hátban.

Álmomban: a sajtó szigora kegyetlen;
Ébren: szabad sajtó támad: a „Független“.

Álmomban: vidáman süt a nap az égen;
Kályhába gyujtatok, szörnyen fázván, — ébren.

Kikiriki.

Debreczeni gyalogséták.

I.

Rég nem találkozáink tisztelt olvasóim egymással a „Hortobágyon“ s talán már azon gondolatra jöttek, hogy azóta lóháton teszem sétáimat; következkép nem könnyen lehet velem szóba állani. Héj, dehogynem! — Szerény magam még mindig csak amugy az apostolok lován, földig érő lábbal nézdelem az előttem elrobogó kocikat s száguldó paripákat és csak azon önvigasztalás teszen elégteltté, hogy lassan járva többet észlelgethetek ki s gyalogosan olyan helyekre is bejuthatok, hova lóháton be nem férnek.

Ujév első napjának derült reggijén szabadba vágyott lelkem, de hol leginkább szabadnak véltem magamat, isten ege alatt az utczákon, ott szabadulhattam legkevésbé — az ujévi köszöntő-hordozók zsaroló seregétől. Özönével hullt reám az áldások zápora, s azon ohajtást kelté bennem: vajha a sok jó kívánatnak csak ezere részé is teljesednék.

Különben a köszöntő-hordozás, — a társadalom sarczolásá e régi nemének — valahára megszűnése valódi jótétemény lenne, ha ahelyett másnemű társadalmi kötelezettséget kellene teljesíteni. Nem jó lenne-e például, ha az ujévi üdvözléket megválthatnánk, mint az már hazánk több városában szokásban is van. Mindenki befizetne bizonyos meghatározott jótékony célra, könyebbségért, havi részletekben, némi összeget, melyről aztán nyugtát kapván, a köszöntő hurczolók buzgó seregét minden habozás nélkül kereken vissza lehetne utasítani. Ily móddal sok oly pénz begyűlhetne a szűkölködő emberiség javára, a mely eddig többnyire csak egyesek „szentheverdel nap“-járá s a bormérők javára szolgált.

Itt van például, azaz hogy itt nincs egy oly intézet, melyben a szegények télen át meleg kályha mellett egy tányér levest kaphatnának; két szobát, naponkint 50 adag levest, és meleg kályhát egész téltre ki lehetne állítani 100—150 ftért, s beláthatlan azok társadalmi haszon, melyet az ide fordított havonkinti 50 krok, vagy 1 ftokból huznánk. Ajánljuk azon figyelmébe, kik közöttünk az emberiség szent céljával és a társadalmi javításokkal foglalkoznak.

Eltérve az ujévi köszöntőhurczolók hadától, tekintetünk épen a piacon állapodik meg. Nem tudom, minő lehete a richmondileányvásár, de annyi szent igaz, hogy a debreczeni leányvásárnak nem mindenütt lehet párjára akadni; különösen néhány év óta, mióta t. i. a több évig egyhelyen szolgáló cselédek fehérholló-ritkaságokká váltak nálunk. Imepi ruhába öltözött szobaleányok, szakácsnők és konyha-szolgálók tarka vegyületét látod itt szives olvasó, kik jó bérfizetés ígérete mellett hozzád szegődnek egy óra; mert mai időben nem egy év a próbaszolgálat, mint hajdanában.

A leányvásár ez idén oly mérvben köszöntött városunkba, aminőben emberemlékezet óta nem. Ez a mennyiség; a minőséget már megszoktuk. „Van-e diák a háznál?“ — „lehet-e éjjel kutra járnai?“ — „nincsen gyerek?“ — „van-e katona?“ — „kell-e sütni, mosni, tehenet fejni?“ — Ez és ehhez hasonló vagy még meglepőbb kérdések ejtik kétségbe a cselédkeresőket; sőt oly esetet is tudunk, midőn egy tisztességes nőnek ezt felelte a szegődésre felszólított cseléd: „Nekem maga nem tetszik, én nem állok be magához.“

Innen van aztán, hogy városunkban jelenleg mintegy 60 asszony és két férfi foglalkozik a cselédhurczolással, s innen van, hogy mi e sötét képtől szivesen fordulunk félre s szemléljük inkább Müller gazdag fénykép-kirakatát, mely ha többektől gáncsolatik is, amiért emberi arczképek közt pudlikat is mutat: nagyvárosi szinezetet kölcsönöz — a városház oszlopának.

Rikolti Dávid.

— Czélszerű törvények biztos védelme és ellenörködése mellett, papírpénz és váltó, édes testvérei a pénz és hitelnek. Mint vér és tudó a testben, ugy állnak az üzletek szervezetében, s nehézségeket háritván el, emelik a nemzeti és világkereskedést. — Emlékezzünk vissza: mily állapotban volt a kereskedés városunkban, csak néhány évtized előtt. Mondani sem kell, hogy a mostani boltok számban ugy, mint diszben, az akkoriakat tizszeresen felülmulják. S bár nem akarjuk azt vitatni, hogy e haladást csupán a papírpénz és váltó idézte elő, bátran állitjuk, hogy a kor igényei s különösen a napi szükségek szaporodása mellett, azok fő tényezői voltak. — Más részről azonban be kell vallanunk, hogy papírpénzzel és váltóval, lelkiismeretlen és könnyelmű emberek roppant visszaélést üznek, s nem lehet eléggé sürgetnünk, hogy illetékes törvényhozás, e naponta szaporodó bajon mielőbb segítsen. — Állításunk támogatására legyen elég, hiteles adatok nyomán a következő kimutatást közölnünk: A debreczeni váltótörvényszékhez beadott 1841. febr. 4-től azon év végéig 499 db. váltókeresetlevél; 1842-ben 1030 db. 1843-ban 1376 db. 1844-ben 1344 db. 1845-ben 1526 db. 1846-ban 1812 db: 1847-ben 2200 db. 1848-ban 1623 db. 1849-ben 289 db. 1850-ben jul. 2-ig, mint a cs. k. megyetörvényszék életbe lépteig 29 db. Tehát 1841. febr. 4-től 1850. jul. 2-ig kilencz év alatt összesen 11,728 db. — Azonban beadott 1861. május 1-től, mint a kir. váltótörvényszék visszaállítása napjától december végeig 8830 db. 1862-ben pedig 16,435. — A mult évben magában 4707 darabbal több, mint a 40-es évtizedben 9 év alatt, sőt ha 1848, 1849 és 1850-et rendes viszonyu évekné tekintjük is, legfőlebb ugyanannyi lesz az összes szám 9 év alatt, mint a mult egy év alatt.

— Midőn mai számunk az első „kiházásitási egyelet“ ismertetését hozza, egyszersmind tudatjuk, hogy már a második is alakuló félen van. — Temetkezési egyelet pedig, ugy tudjuk eddig hét alakult városukban. — Mindez nem több, mint egy év alatt. Ebből bátran azt lehet következtetni, hogy Debreczen lakossága fogékony az egyesülésre, s remélhető, hogy idővel azon egyletekhez is tömegesen csatlakozandik, melyek szokatlanabb, de egyszersmind nemesebb czélokot képviselnek, mint a pusztá önérdék; vagy inkább csakugy önérdéket képviselnek, mint a pénzkiosztó egyletek, de messzebb kihatnak, és az önérdéket nemesebb értelemben veszik. — Addig pedig komolyan felhivjuk a temetkezési és kiházásitási egyletek ügyintézőit, hogy működéseikben a legnagyobb nyilvánosságot tartsák szem előtt és kövessék. — A „Hortobágy“ hasábjai nyitva állanak közléseiknek.

— A kis templom újraépítése ügyében hirdetett pályázatra, a m. dec. 31-diki zárt határidőig összesen 6 terv és költségvetés érkezett be, következő jelégék alatt:

1. „Isten áldd meg a magyart.“
2. „Hit, remény és szeretet bölcsője.“
3. Jelige nincs.
4. „Multra, jövőre tekints, ha magas bért nyerni törekszel.“
5. „Egyszerű és érthető.“
6. „Erős várunk nekünk az isten.“

Az egyházi gazdasági szakosztálynak f. hó 8-kán, szakértők közbejöttével tartott gyűlésében egy, Varga J. Lechner Gy. Gelenczei P. Beregszászy P. Kádár F. Pfausemied K. és Ébersz J. urakból álló alválasztmány avégre küldetett ki, hogy a terveket szigoruan megvizsgálják s tegyenek javalalot. — Egyébiránt választást a közgyűlés fog tenni.

— Említettük már a „Hortobágy“-ban, hogy a budai népszínház javára, annak keletkezése idejében történt egy adomány, a többi nyilvánosságra hozottak közt elő nem fordult. E körülmény annál feltűnőbb, mert ugyanazon célra befolyt apróbb adományokról is olvastunk annak idejében is, mostanában is nyílt értesítéseket. Annálfogva az adományozó kívánatára ezennel felszólitjuk Lippert József urat, akinek helybeli Csának József ur kezéinél levő 1861... kelt nyugtája szerint bizonyos öszlet átadatott: sziveskedjék ez ügy állásáról, tetszése szerint a most említettnek magán uton, vagy hirlapilag kellő felvilágosítást adni.

— A közlebb lefolyt évben, Debreczenben összesen 439, és pedig a reformátusok közül 380, a r. kat. holikusok részéről 49, végre az izraelita községből 10 pár lépett házassági frigyre.

— Néhai debreczeni polgár Balla gyilkosa: Divényi Kis Ferenczre nézve, a debreczenvárosi törvényszék által kimondott halálos ítéletet a királyi tábla 10 évi sulyos börtönre módosította. Ez ítéletbe a védő ügyvéd nem nyugodván, védenche ügyét a létszemélyes táblára felebbezte.

*

— A közelebbi szombaton, folyó hó 17-én leend közkedvességű színészünk Zöldy Miklósnak és leánya a naiv szerepekben már is otthonos Zöldy Rózának jutalomjátéka, kik erre az itt még nem adatott, „Az ördög, és a párisi vaknő” című 4 felvonásos új francia drámát választák.

* F. hó 7-kén este egy piactutczai szobában, erős fűtés miatt a butorok meggyuladtak. Hirtelen és jól alkalmazott segélynek sikerült azonban a nagyobb vészt elhárítani.

— E hó 20-kán a tánczteremmé alakított színházban nagy álczás bál leend. Ezt pedig nem azok kedveért említjük meg, akiknek „nyakukon,” hanem akiknek „lábukban” a farsang, — nem is azokért akik nem szégyenlik saját arcukat, hanem akik inkább két arcot is viselnek, semhogy „orcáztlanok” legyenek, s végre nem azokért akik fizetnek, hanem azokért, akik mulatnak.

— Bármennyit csufolják Debreczent a „disztó-hizlalással,” mi örömmel jegyezzük fel e térről is a nevezetesebbet. Igy említjük meg jelenleg, hogy Balázs S. helybeli szappanosmesternek oly két fekete hizója van, melyeket szakértők, együtt 12—13 mázsára s 400 ftra becsülnék. A csodapár 40 hét óta hizik, és még mindig jó étvágygyal bír.

— A „Sürgöny” f. évi 4-dik száma cikket hoz a vidéki lapok ellen. Ugyane lap nagy passzióval szedi át a vidéki lapok tudósításait. — Tehát mégsem oly egészen haszontalanok azok a vidéki lapok. Ime, a három szegletű kalap alá is jut belőlök valami.

— A debreczeni váltótörvényszék előtt többi közt egy 12000 frtos váltó érdekes ügye forog fen, melyet az illető egészen hamisnak állít, s előadja, hogy nem ő a felperesnek, de ez tartozik neki nagy összeggel és csupán azért lépett fel a hamisítvánnyal ellene, hogy az ő jogos követelését semmivé tegye. — Szomorú érdekesség!

Egyleti ügyek.

* Kaszinónk f. évi január 3-diki választmányi ülésének következő főtárgyai voltak: 1.) A kaszinó helyiségét tevő ház ügyeit kezelő bizottmány, az egylet elnöke által hozzá intézett megkeresés folytán adott azon válasza, melyszerint a kaszinóegyletnek a szállás újabb 3 évre az eddigi feltételek mellett átengedtetik, tudomásul vétetvén: az, a szállásbéri szerződés megkötése alkalmával használandó tájékozással, küldöttségnek kiadatni rendeltetett — s a szállásbér szerződés megkötése végett másod elnök Reviczky Emil, ügyvéd Mészáros József és jegyző Vincze Viktor bizott meg. Egyszersmind az egylet szállásán jegyzőkönyvi kivonat kifüggesztése rendeltetett, melyben a részvényes tagok fölkérésnek miszerint az egyleti évdíjat, — bárha f. márczius végére tartoznának is befizetni, a szállásbér-fizetésnek pontos teljesítése tekintetéből, még márcziushó előtt is befizetni sziveskedjenek. 2.) Azon fölmerült kérdésre, ha vajjon a kaszinóegylet a f. évi farsangi idény alatt hajlandó-e tánczvigalmakat rendezni: a választmány nézete oda pontosult, hogy az egylet pénztárának rovására s valószínű kára nélkül jelen idény alatt tánczvizalmat rendeznie nem lehet; ha azonban a mulatni ohajtó közönség, a bálók költségei fedezésére nézve névalírással biztosítékot nyújt: termet egy vagy több tánczvizalom adására átengedendi. 3.) Elnök jelenté a választmánynak, mikép több egyleti tag által indítványba hozatott a kaszinó helyisége egyrészen étkezőterem felállítására, mivel ezáltal remélhetőleg oly polgárok is megnyeretnének, kik eddig az egyletnek tagjai nem voltak. Egyszersmind jelenté, hogy ezen megkeresés folytán ő már egy vendéglőssel e tekintetben értekezett is. A választmány a kaszinó helyiségében oly rég hiányzott vendéglő fölállítását elvileg pártolá s elnököt a jelentkezett vendéglőssel szerződés kötésére megbizván, egyuttal a szerződés egyik pontjaul és föltételeül tüze ki, hogy szerződő vendéglős, az étkezőtermet illető minden netaláni hatósági intézkedés kieszközlését magára vállalja; továbbá, hogy az étkezőhely, egyedül a kaszinóegyleti tagokat és ezek vendégeit fogadhassa el.

* A Debreczeni kertészeti egylet választmányja f. h. 3-kán tartá ez évi első választmányi ülését, melyben következő főbb tárgyak kerültek szőnyegre s intéztettek el:

1.) A csarnok felszerelésére kinevezett bizottság jelentése, — melyből kitünik, hogy az egész felszerelési költség 314 frt. 97 krt. tesz ki, s ebből összesen 147 frt. 30 kr. kifizettetett, — fölolvastatván: egyleti pénztárnok Tamássy Károly utasított, hogy a még hátrányban levő összeget a mellékelt számlák szerint fizesse ki s iktassa a csarnok kiadásai közé.

2.) Olvasatott Konrád Sámuel csarnoki ügynöknek azon beadványa, melyben, — előre bo-

csátva, hogy az egylet gyümölcsesarnokának oly módon fentartása, mint az jelenleg történik, a folyó évben kedvező körülmények közt is legalább 460 frt. áldozatba fog kerülni, — kéri az egyletet, hogy lépjen vele szerződésre s fogadjon ez évre boltot, melyben ő a csarnoknak kereskedelmi oldalát saját neve alatt vihesse; ez esetben ő a folytonos kiállítás kezelését és az egylet gyümölcsének eladását díj nélkül, — az egyleti tagok gyümölcseinek elárusítását pedig az eddigi 10 % mellett elvállalván, a közvetítésért befizetendő díjakat egészen az egyletnek engedi át. — Erre vonatkozólag a választmány fölkérte a társulat elnökét, hogy Telegdi László, Kovács János és Domokos Lajos v. tagokkal együtt, igyekezzék ezen ügyet az ügynökkel akép elintézni, hogy az egyletnek, — ha lehetséges — a csarnokra több kiadása ne legyen,

3.) Azon kérdés merülvén föl, hogy, miután a csarnokot maga a választmány is kísérletképen csak egyévre nyitotta meg, amellet választmányi tag Csarnak József is csak ezen egyévre azaz pünkösztig ajánlotta föl ezen célra annak helyiségét ingyen, — mi történeidik a csarnokkal pünköszt után: erre nézve a választmány abban álapodott meg, hogy a csarnok vállalatát, — ennek pénztára nem láttatván elég erősnek a közönség irányában ily áldozat megbírására, — ha lehet, — most mindjárt, de minden esetre, jövő pünkösztől kezdve megszünteti, s kedvezőbb körülményekre elhalasztja, azon határozott meg jegyzéssel azonban, hogy a folytonos kiállítás esszméjé nemcsak fel nem adja, sőt mulasztathatlan kötelességnek tartja, annak fentartására módot és eszközt találni.

4.) Az alapszabályoknak a mult évi október 27-kén közgyűlésileg megrendelt módosítása fölolvastatván, helyben hagyatott, s a jövő közgyűlés elé helybenhagyás végett fölterjesztetni rendeltetett.

5.) A jegyző jelenté, miszerint Domokos Lajos választm. tagnak az őszi eladott csemetéket illető számadását átvizsgálta s azt a kertésznél levő nyugták és otthagytott becsomagozott fakkal összehasonlítván, helyesnek találta. A választmány ezek szerint a számadást hibátlannak nyilatkozatván, a kimutatás szerinti 334 frt. 80 kr. bevételt a pénztárba utalványoztatni rendelé.

6.) Igazgató kertész Vas Pál véleménye folytán 26 faj fa-mag, 30 faj fadugvány, 19 faj fa és cserje példányokban, és 118 faj szőlő megvásárlandónak elhatározottat; minthogy azonban a benyújtványban nem volt minden cikk mellett a megrendelvény mennyisége is kitéve: Tamássy Károly, Kovács János és Vas Pál ur megbizott, hogy a pénztár ereje tekintetbe vétele mellett, határozzák meg, melyik fajból mennyit és honnan kell megrendelni.

7.) Bácsi László egyl. tag fölemlítvén hogy a külföldi nemesebb szőlőfajok beszerzése mellett, a hazánk különböző vidékein kitüntetett jeles fajokat is — miután az ezekkel való kísérlettel talán még jobb sikerü lenne — meg kellene az egyletnek hozatni: a választmány az indítványt magáévá tette s fölkérte indítványozót, hogy a hazai nemes szőlőfajokat írja össze, egyszersmind adjon arranzve is javaslatot: melyik faj honnan és mily mennyiségben lenne megrendelendő.

8.) Jegyző Kovács János, Bácsi László, Félegyházi Bénéiamin és Vas Pál ur megbizottak, hogy a belátásuk szerint szükséges gyümölcsfajokat, melyek ótó-galyakul lennének megrendelendők, írják össze s azt, a legközelebbi választmányi ülésre adják be.

9.) Domokos Lajos v. tag. az egylet kerti eszközeinek és a csarnok felszereléséhez tartozó tárgyainak általa és az ügynök által készített leltárát beadván, egyleti jegyző Kovács János megbizott, hogy ezen leltárt, a csarnok felszerelésére kinevezett bizottság által beadott számlákkal összehasonlítva, a közelebbi gyűléshez jelentést tegyen.

10.) Domokos Lajos v. tag. figyelmeztetvén a választmányt, miszerint itt az ideje a gyümölcs izlelése és észleléséről vitt jegyzőkönyve tartalmának a „Hortobágy”-ban leendő közzétételéről adott ígérteit a közönség irányában beváltani. — A választmány Domokos Lajos és Félegyházy Bénéiamin v. tagokat bizá meg az izlelési és észlelési jegyzőkönyvnek lapunkban való közzétételére.

11.) A m. december havi választmányi ülés jegyzőkönyve meghitelesítettvén, egyszersmind a közgyűlés határnapja f. évi január 18 kán tüzetet ki; oly móddal azonban, hogy ha netalán a polgári kaszinóegylet is azon napon tartaná tisztválasztó-gyűlését: azon esetben a közgyűlés január 25-kére hirdettesék ki.

— A depr. kertészeti egylet gyümölcskiállításai csarnokában, a csarnok-rendszabály 13-ik pontja értelmében, koronkint gyümölcsizlelés — s észlelések tartatván, ezeknek eredménye, következőkben juttatik a közönség tudomására:

1862-dik évi Octóber 8-kán.

Ismeretlen hosszú körte Beőr Lászlótól Széchenyi-kertből; köveces.

Pergamen körte gömbölyü nagy, ifj: Bácsi Lászlótól Bódogfalváról: kellemes muskotály ízű igen jó.

Téli esperes körte Domokos Lajostól Széchenyi kertből; éretlen vólta miatt nem észlelhető.

Csikos alma Desseffy Dénestől a macsi pusztáról; édes jó.

Simonffi piros Desseffy Dénestől, jó.

November 2-dikán.

Páris alma Öz. B. Jósinczy Miklósnétől Máros-vásárhelyről: halvány sárga nedvtelen, de jó ízű. Muskotály alma ugyanattól piros, nedvtelen, de jó ízű.

Angol pármín ugyanattól, nedvtelen, de jó ízű. Nagy tohó alma ugyanattól savanyu, leves jó ízű.

Buzás alma ugyanattól, puhatag jó. Pepin alma ugyanattól kicsiny, kemény, igen jó.

Téli kormos ugyanattól, kicsiny, de jó. Csikos pergamen körte ugyanattól leves. Tafota alma ugyanattól, jó.

Korona örökös Ferdinánd. Tamássy Károlytól séta kertből; éretlensége miatt fanyaru ízű.

Lauer husvéti vajonca Társulati kertből; éretlensége miatt fanyaros.

Ármin körte ifj. Bácsi Lászlótól; türethető.

Ismeretlen téli körte Marjalaki Mihálytól Széchenyi kertből; erősen fanyar.

November hó 7-dikén.

Brédai kormos ifj. Bácsi Lászlótól; közép nagyságu, erősen savanyu, jó ízű.

Schönlín stuttgárti vajkörteje kicsiny gyümölcs, elég leves, de finom iz nélkül.

Téli Imperiale körte Glockler Károlytól H. Batthyáni Fülöp enyingi főkertészétől. — Kicsiny körte, elég leves, kissé savanykásba menő, de meglehetősen névtelen téli körte Öz. Varga Józsefnétől

Bódogfalváról elég nagy, tiszta világos sárga, alacsony, alul széles, felül hirtelen bekanyaruló s tompán végződő körte, fanyar és nem kellemes ízű, legfelyebb fojtva használható, vékony hosszú száru.

Ismeretlen kormos alma Karap Sándortól sétakertből; közép nagyságu, lapos sárga, sűrű rozsdafoltokkal; a gyümölcs már kissé fonnyadva vól, nem leves, máskint elég jó ízű.

Jeges alma ifj. Bácsi Lászlótól, hosszukás középszerű nagy, jegesedni kezdő, kásás, nem jó ízű.

Parker szürke pepinje Walter Jánostól Esztergomból, bőralma, nagy gyümölcs, savanyu de jó ízű, türethetően leves.

Hardepont colmár körte Walter Jánostól igen hosszú, közép nagy gyümölcs, savanyu de jó ízű türethetően leves.

Kiewi izletes, Waltertól kisebb szerű gyümölcs, jó ízű, kásásságra hajlandó.

Pisztráng körte Waltertól, jó ízű, leves.

Ananász ranét Glockertől, közép nagy alma, egészen sárga, elég jó ízű, rendes savanyusággal.

November hó 9-kén.

Garafano téli körte Glockertől; kicsiny, pirosas, elég leves, kellemes ízű.

Pirosas ranét, Társulati kertből; közép szerű, fonyadásra nagyon hajlandó, meglehetősen ízű.

Angol gránát ranét Glockertől. Közép nagyságu; nem igen leves, ize nagyon közönséges, minden finomság nélkül; nem igen savanyu.

Glockler alma Glockertől, igen hosszú, csucos, középnagy, tulért, ezért egészen kásás, izetlen.

Színház.

Január 5-kán „Borgia Lucretia”. Dalmi 5 felv. zenéjét szerző Donizetti. — Jan. 4 „A szegedi kupecz.” Népszínmű 5 felv. ford. Benedek. Jó előadás; közönség nem nagy számmal. — Jan. 5. „A becsületlő” vig. 1 felv. írta Szigety József. Ezt megelőzőleg „A nyolczadik pont.” Mindkét színmű az írői segélyegylet javára, műkedvelők által adatott az első meglepőleg jó sikerrel. közönség kis számban. — Jan. 6. „Lammermoori Lucia” 3 felvonásos dalmi. Donizetti ez örökszép művének előadása jól sikerült. Melles Liszka, Mezey és Gerecs több ízben megtapsoltattak. Az első felvonás végén történt ugyan a helyettesített sugó járatlansága miatt némi zavar a függönynek az utolsó dallam végezte előtti lebocsátásával, mely azonban Melles Liszka erétye folytán rögtön felvonatván, a végdallam 7. és Gerecs által a legszebben vitetett keresztül. — Jan. 7. „Hamupipőke.” Színj. 4 felv. Bariére után francziából ford. Feleki Zöldy, (Fontenay Antal), Foltényiné (Fontenay asszony), Váczy Vilma (Mari), Sánta (Vilmos) és Már Julesa (Blanka) ezuttal is kivitták a közönség méltányos beismerését.

Gazdaszat, ipar s kereskedelem.

Debreczen január 8. Emberek emlékezete óta itt rendes időjárás hogy ha, karácsonra s addig kemény hideg idő volt; debreczeni téli vásárra meglágyul az idő és meglocosodik az ut. E szabálytól ezuttal sincs eltérés, újév óta marciusi langyosság napok járnak, a földet takaró hó nagy része elolvadt, s az ut a felengedés miatt elég nehézkes, azonban nem oly rossz, hogy vidéki lakosokat az idejövételtől eltarthatatna; s mind e mellett ez ideig nagyon kevés vásárlatógató érkezett; igen csendes és néptelen a vásártér és környéke. Az előhét nagyban eladási vására azon szomorú várakozásnak: hogy az a mostani idő, adó és pénzvisszonyok miatt minél silányabban fog kiütni, többnyire minden részben megfelelt. A nyers bőrök közül csupán a juh bőrnék volt kelete: marhabőrt minél kevesebbet szállítottak, miután tudják, hogy vevője nem akad. A szalonna-piacz rendkívül gyéren vala látogatva; helybeli s vidéki eladók nagyon kevesen mutatkoztak; vevők pedig egyáltalában nem jelenektek; tömeges és külföldre való vásárlás épen nem történt; csupán két-három terménykereskedő tett valami kevés összevásárlást 20—21 ftjával. — A külföldi árucikkéek közül a gyarmati áruknak és cukornak volt a hét két első napján élénkebb kelete, mint a közelebbi Dienes- és Lőrincz napi vásárokon; a szövétfélnél ellenben még csekélyebb volt a forgalom; és a nagykereskedők szinte folytonos rebegéssel várják a vidéki és falusi apró kereskedők érkezését, hogy közülök ismét hány fog előállani fizetési tehetetlenségével s egyezkedési ajánlattal; s hány marad egészen otthon. Ez általános pénzügyi kázdás nem is csodálható: ha elgondoljuk: a szakadatlanul tartó s roppant költségbe kerülő adó-executiót, az olysok felé pusztító marhavészt s mindenféle termények teljes kelletlenségét. Fájó lélekkel kérde magától minden családfó: hogy ezen állandó inségnek és veszódségnek mikor és mikint szakad vége? Cs.

Piaczi árák.

Debreczen. December 30.

Közép ár: 1 pozsonyi mérő tiszta buza 3 frt. 50 kr. — Kétszeres 5 frt. — kr. — Rozs 2 frt. 15 kr. — Árpa 1 frt. 60 kr. — Zab 1 frt. 50 kr. — Tengeri 2 frt. 40 kr. — Köles 2 frt. 50 kr. — Kása 4 frt. 60 kr. — Egy mázsa szalonna 20—24 frt. — kr. — Egy font marhahus 16 kr.

Pest. Január 8. — Tiszavidéki buza 5 f. 75 kr. — 4 f. — kr. Rozs 2 f. 40. — 2 f. 60 kr. Árpa 1 f. 80 kr. — 2 f. 30 kr. Zab 1 f. 45 kr. — 1 f. 60. Tengeri 2 f. 30 kr. — 2 f. 60 kr. Kása 1 f. 80 2 f. kr.

Nagyvárad. Jan. 8. Buza 3 f. 40 kr. — 4 f. Kétszeres 2 f. 50 — 80 kr. Rozs 2 f. 20. — 30 kr. Árpa 1 f. 80 kr. — 2 f. Zab 1 f. 50 — 70 kr. Tengeri 2 f. 20 — 40 kr. Borsó 5 f. Lencse 6 f. Bab 4 f. Kása 5 f. Burgonya 1 f. 80 kr. Széna 5 f. 20 kr. Szalma 1 f. Fa 11—12 f. Egy font marhahus 15 kr. Egy iteze 6 bor 18 kr. Uj bor 12 kr.

Bécsi börze. Jan. 8. — Egy cs. arany 5 frt. 49—50 kr. — Ezüst 114—114 frt. 50 kr.

N. B a j o m. Jan. 2. — Buza 6 frt. 40 kr. — Kétszeres 5 frt. 40 kr. — Rozs 4 frt. 80 kr. — Árpa 4 frt. — kr. Zab 5 frt. 20 kr. — Tengeri 4 frt. 80 kr. — Szalonna mázsája 20 frt. — kr. — Zsir itezéje 40 kr. — Lencse itezéje 6 kr. — Borsó itezéje 8 kr. — Kása itezéje 8 kr. — Paszuj itezéje 6 kr. — Szótt gyékény 3 rőfős 20 kr. — Ekhóra való 80 kr.

Margitta. Jan. 2. o. m Buza 2 fr. 40 kr. — Kétszeres 2 fr. — kr. — Rozs 1 fr. 60 kr. — Árpa 1 fr. 50 kr. — Zab 1 fr. 20 kr. — Tengeri 1 fr. 80 kr. — Burgonya 1 fr. — kr. Lencse 2 fr. 40 kr. — Kása 6 fr. — kr. — Paszuly 5 fr. 20 kr. — Öregcsobrenkint uj bor 5 fr. 20 kr. ó bor 8 fr. — kr. — Zsir itezékint 40 kr. — Ser 10 kr. — Pálinka 20 kr. — Sertéshus 12 kr. — Marhahus 11 kr. — Uj szalonna 22 kr. — Szappan 30 kr. — Fagygyugyertya 40 kr. — Egy öl kemény tüzi fa 7 fr. — Ágfa 5 fr. — Tiofntos részlet széna 20 kr. — Szalma 6 kr. — Egy db. középtestü ökör 60 fr. — Tehén 50 fr.

Szatmár. Dec. 31. — Esősidó, rossz vásár, kevés forgalom. — Termény hozatott összesen 2143 köböl, elkelt 1607 köböl. Termények ára: Buza 5 fr. 80 kr. 6 fr. 40 kr. — Kétszeres 5 fr. 5 fr. 40 kr. — Rozs 5 fr. 80 kr. 4 fr. — Zab 2 fr. 20—60 kr. — Tengeri 4 fr. 40—60 kr. — Kása 10—11 fr. — Főzelék 7—8 fr. Burgonya 2 fr. 50—40 kr. — Aszaltszilva 7 fr. 10 kr. 9 fr. 20 kr.

Tokaj. Jan. 2. — Egy mérő buza (82 ű.) 3 fr. 50 kr. Kétszeres (77 ű.) 3 fr. — kr. — Rozs (68 ű.) 2 fr. 50 kr. — Árpa (52 ű.) 2 fr. — kr. — Zab (48 ű.) 1 fr. 20 kr. — Tengeri (80 ű.) 2 fr. 40 kr. — Burgonya 80 kr. — Egy iteze borsó 10 kr. — Lencse 9 kr. — Paszuly 5 kr. — Kása 9 kr. — Buzadara 16 kr. — Lámpaolaj 40 kr. — Lenolaj 50 kr. — Uj bor 16 kr. — Ó bor 20 kr. — Sör 16 kr. — Tehénvaj 64 kr. — Disznózsir 64 kr. — Egy mázsa liszt, 0 sz. 16 fr. — 1 sz. 14 fr. 50 kr. — Széna 2 fr. 50 kr. — Faszén 1 fr. 20 kr. — Egy öl fa, bikk 9 fr. tölgy 8 fr. puha 5 fr. 50 kr. — Egy font marhahus 14 kr. borjúhús 17 kr. — Szappan 30 kr. — Háj 40 kr. — Szalonna 32 kr.

Diószeg. 1863. Jan. 6. — Egy mérő buza 3 fr. 75 kr. kétszeres 2 frt. 90 kr. rozs 2 frt. tengeri 2 frt. — Egy mázsa ó szalonna 28—30 frt. uj. 25—27 frt. — Egy font sertéshus 20 kr. marhahus 11 kr. — Egy iteze zsír. 50 kr. — Egy tojás 3 kr. — Egy öreg cseber asztali ó bor 10 frt. uj 6—7 frt. bakator ó 15 frt. uj 11—12 frt.

Kiadó: a debreczeni Színügyegylet.
Szerkesztő: Illésy György.

59^{dik} ÁRJEGYZÉK

az „István“ gőzhengermalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett, osztrák értékben, kötelezettség nélkül.)

A. asztali dara nagy szemű	14 frt. 40 kr
B. ugyanaz apró	14 „ 40 „
C. dara középszerű	12 „ 40 „
0. királyliszt	13 „ 40 „
1. lángliszt	12 „ 20 „
2. montliszt	11 „ — „
3. zsemlyeliszt	9 „ 80 „
4. fehérkenyérliszt 1-ső rendű	8 „ — „
5. ugyanaz 2-dik	7 „ — „
6. barnakenyérliszt	5 „ 40 „
Kétszeresliszt	6 „ 30 „
Rozsliszt 1-ső rendű	7 „ 20 „
Rozsliszt 2-dik rendű	4 frt. 80 kr.
00. árpakása	14 „ — „
0. árpakása	13 „ — „
1. árpakása	11 „ — „
2. árpakása	9 „ — „
3. árpakása	6 „ 50 „
4. árpakása	6 „ — „
Arpatiszt	2 „ 40 „
Dercze	2 „ 40 „
Lábliszt	2 „ 40 „
Korpa	2 „ — „
Buzaalj	2 „ 80 „

Minden zsákért 1 frt. 5 kr. lefizetendő. E betétet azonban a vevő visszakapja, ha a zsákot, az elvitel számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül, bérmentesen visszazsállítja.

Debreczen 1862. Nov. 6.

Nyilttér.

Pályázat.

Szatmár december 27. A Szatmár-németi ref. Gymnasiumban a IV-ed osztály tanszéke megürlvén arra pályázat hirdettetik. Teendője az elválasztandó tanárnak: mind azon tudományok tanítása, melyek jól szervezett Gymnasiumokban a IV-ed osztályba sorozóvák: fizetése: 300 frt. o. é. szállás pénzül 40 frt. hét öl tüzifa. A pályázók, — bizonyítványikkal fölszerelt folyamodásukat az 1863-dik év februárhó 5-dikéig sziveskódjének megküldeni Szatmárra, főgondnok s tanügybizottmányi elnök tek. Gyene Károly urhoz; a választás febr. 8-kán, haladéktalanul meg fog történni.

Megbízatás nyomán közli:
Bartók Gábor,
gymn. igazgató.

Köszönetnyilvántás. *)

A mult év nyarán Bobrovniczky László és Lehoczky Péter liptó-szent-miklósi ügyvédek városunkban járván, meglátogatták fótanodánkat is és miután olvasó egylet- s önképezdénkről tudomást vettek: elnök kezébe öt ujforintot tettek le, hogy önképezési célra fordíttassék. — A tanulók önképezdéje pályadíjultzte ki fenn ajánlott összeget, még pedig urvacsora után mondandó egyházi beszédre, melynek alap igéje tetszés szerint választható. A pályázás szerencsésen végbement s a karácson előtti ülésben az eredmény kihirdettett: az öt pályázó mü közül jutalmat nyert Dávid házy László hitvégeztté; első rendü dicséretet pedig Biró Pál hitészé. Midőn. ez eredményt örömmel teszem közzé, egyszersmind a ref. tanulók önképezdéjétől felhatalmazva, nyilvánosan fejezem ki tisztelt pályatüzó urak iránt az egylet legmélyebb köszönetét.

Debreczen. 1863. jan. 7.

Balogh Ferencz elnök.

*) Kérem a Vasárnapi Ujság nagyérdemü szerkesztőjét, becses lapjában tenne említést e köszönetről. B. F.

Nyilatkozat.

Alórlt Kraszna Bélteki lakosok, mint a „Phönix“ biztosító társaságnál biztosítottak, és f. 1862-ik évi septemberhó 6-diki tüzvésznel károsultak, kellő tudomásbani helyezéssel tökéletes meggyözódésünk mellett kötelezve érezzük magunkat e f. év november 24-kén kelt, a kraszna bélteki főbiró és tanácstagjai által minden hirünk tudtunk, annyivalinkább folyamodványunk nélkül tett és a „Hortobágy“ december 5-diki 32-dik számában megjelent hivatalos felszólalás ellenében, — annak megsemmisítésével, — köz tudomásra jutatni, hogy miután kártérítésünk eddigi ki nem egyealításét Hausman Mihály lakos társunknak 800 o. é. forintig a Phönixnél és más hason társaságnál és egy két társaságnál történt biztosítása utáni kártérítés kifizetésének tisztába hozatala hátráltatta, ezen ügy tisztába hozatalával, a „Phönix“ biztosító-társaság debreczeni főtgynöke Spitzer Jakab ur által biztosított tárgyaink elézésében szenvedett kárainkat a helyszini szemle és bec sü folytán a legnagyobb méltányossággal minden levonás nélkül megtérítette; — miért is fogadja a nevezett társaság hálaköszönetünket.

Jeremiás József
Michael Angeli
Böhm János,
Schmid Vendelin

mint szintén Cerlán Simon, Mezmer József, Müller Márton, Steinbinder János, Teffenhard János, Hermán József, 3-dik Fugli János kraszna bélteki lakosok a Phönixnél biztosítottak nevében is, kik velünk együtt kárainkra nézve kielégítették.

Hogy a fentebb látható név aláírásokat a hivatal előtt személyeiknek ugyanazonságaikat igazolt Jeremiás József, Angeli Mihály, Böhm János és Schmid Vendelin Szatmármegyében kebelezett kraszna bélteki lakosok fentebb megnevezett megbizott társaik nevében is, kik a „Phönix“ társaság által a mai napon káraikra nézve a hivatal előtt tökéletesen kielégítették, saját kezeikkel irták légyen, hivatalosan igazoltatik.

Debreczenben. 1862. Dec. 22.

(p. h.) Vetésy Mihály kapit. tollnok.

A „Hortobágy“-ra a homlokzaton olvasható feltételek mellett folyvást előfizethetni. — Hirdetések pontosan és jutanyosárért közöltetnek. — Minden küldemény vagy értesítés a szerkesztő-kiadóhivatalba (Czeglédu. Bánkiház) intézendők. — Ugyanott kapható az állandó színháznak kómeteszeti díszes képe, 1 ofrtjával.

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán. — Érvényes az 1863/4. téli havakra.

I. Kassa és Nagyváradi felé			II. Arad felé			III. Kassa és Nagyváradi P. és Bécs felé			IV. Arad P. és Bécs felé		
Bécs ind.	8 óra — perc este		Bécs ind.	8 óra — perc este		Bécs ind.	8 óra — perc este		Bécs ind.	8 óra — perc este	
Pest "	6 " 25 " reg.		Pest "	6 " 25 " reg.		Pest "	6 " 25 " reg.		Pest "	6 " 25 " reg.	
Czepléd "	9 " 27 " "		Czepléd "	9 " 27 " "		Czepléd "	9 " 27 " "		Czepléd "	9 " 27 " "	
Szolnok "	10 " 27 " "		Szolnok "	10 " 27 " "		Szolnok "	10 " 27 " "		Szolnok "	10 " 27 " "	
Püsp.-Ladány "	1 " 26 " délu.		Püsp.-Ladány "	1 " 26 " délu.		Püsp.-Ladány "	1 " 26 " délu.		Püsp.-Ladány "	1 " 26 " délu.	
Debreczen "	3 " — " "		Debreczen "	3 " — " "		Debreczen "	3 " — " "		Debreczen "	3 " — " "	
Tokaj "	5 " 25 " "		Tokaj "	5 " 25 " "		Tokaj "	5 " 25 " "		Tokaj "	5 " 25 " "	
Miskolcz "	7 " 24 " este		Miskolcz "	7 " 24 " este		Miskolcz "	7 " 24 " este		Miskolcz "	7 " 24 " este	
Forró-Encs "	8 " 44 " "		Forró-Encs "	8 " 44 " "		Forró-Encs "	8 " 44 " "		Forró-Encs "	8 " 44 " "	
Kassa ér.	10 " 27 " "		Kassa ér.	10 " 27 " "		Kassa ér.	10 " 27 " "		Kassa ér.	10 " 27 " "	
Püsp.-Ladány ind.	1 " 58 " délu.		Püsp.-Ladány ind.	1 " 58 " délu.		Püsp.-Ladány ind.	1 " 58 " délu.		Püsp.-Ladány ind.	1 " 58 " délu.	
B.-Ujfalú "	3 " 13 " "		B.-Ujfalú "	3 " 13 " "		B.-Ujfalú "	3 " 13 " "		B.-Ujfalú "	3 " 13 " "	
Nagyvárad ér.	4 " 38 " "		Nagyvárad ér.	4 " 38 " "		Nagyvárad ér.	4 " 38 " "		Nagyvárad ér.	4 " 38 " "	
Bécs ind.	8 óra — perc este		Bécs ind.	8 óra — perc este		Bécs ind.	8 óra — perc este		Bécs ind.	8 óra — perc este	
Pest "	6 " 25 " reg.		Pest "	6 " 25 " reg.		Pest "	6 " 25 " reg.		Pest "	6 " 25 " reg.	
Czepléd "	9 " 27 " "		Czepléd "	9 " 27 " "		Czepléd "	9 " 27 " "		Czepléd "	9 " 27 " "	
Szolnok "	10 " 27 " "		Szolnok "	10 " 27 " "		Szolnok "	10 " 27 " "		Szolnok "	10 " 27 " "	
Mező-Tur "	12 " 34 " délu.		Mező-Tur "	12 " 34 " délu.		Mező-Tur "	12 " 34 " délu.		Mező-Tur "	12 " 34 " délu.	
Csaba "	3 " 3 " "		Csaba "	3 " 3 " "		Csaba "	3 " 3 " "		Csaba "	3 " 3 " "	
Arad ér.	5 " 20 " "		Arad ér.	5 " 20 " "		Arad ér.	5 " 20 " "		Arad ér.	5 " 20 " "	
Arad ind.	9 óra 33 perc déle.		Arad ind.	9 óra 33 perc déle.		Arad ind.	9 óra 33 perc déle.		Arad ind.	9 óra 33 perc déle.	
Csaba "	11 " 59 " "		Csaba "	11 " 59 " "		Csaba "	11 " 59 " "		Csaba "	11 " 59 " "	
Mező-Tur "	2 " 20 " délu.		Mező-Tur "	2 " 20 " délu.		Mező-Tur "	2 " 20 " délu.		Mező-Tur "	2 " 20 " délu.	
Szolnok "	4 " 18 " "		Szolnok "	4 " 18 " "		Szolnok "	4 " 18 " "		Szolnok "	4 " 18 " "	
Czepléd ér.	5 " 31 " "		Czepléd ér.	5 " 31 " "		Czepléd ér.	5 " 31 " "		Czepléd ér.	5 " 31 " "	
Pest "	8 " 37 " este		Pest "	8 " 37 " este		Pest "	8 " 37 " este		Pest "	8 " 37 " este	
Bécs "	6 " — " reg.		Bécs "	6 " — " reg.		Bécs "	6 " — " reg.		Bécs "	6 " — " reg.	

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A debreczeni vásárok alatt Czepléd és Debreczen között, a cs. k. szab. osztrák állam. vasut társaság személy-vonataihoz csatlakozólag, a személyvonatok naponként kétszer közlekednek.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik indulnak:

Arad—Seben. — Indulás Aradról naponként este 6 órakor — Érkezés Aradra naponként reggel 5 órakor. — (Az utasok felvétele nincsen korlátozva.)

Nagyvárad—Kolosvár. — Indulás Nagyváradról naponként este 6 és fél órakor. — Érkezés Nagyváradra naponként reggel 6 és három negyed órakor.

Nyiregyháza—Szathmár. — Indulás Nyiregyházáról vasárnap, szerdán és pénteken este 6 órakor. — Érkezés Nyiregyházára hétfőn, szerdán és szombaton reggel 2 órakor.

Nyiregyháza—Beregszász. — Indulás Nyiregyházáról naponként reggel 7 órakor — Érkezés Nyiregyházára naponként este 5 órakor.

Nyiregyháza—Nagybánya. — Indulás Nyiregyházáról hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton este 6 óra kor. — Érkezés Nyiregyházára vasárnap, kedden, csütörtökön és pénteken reggel 2 órakor.

Tokaj—S. A. Ujhely. — Indulás Tokajból naponként este 7 órakor. — Érkezés Tokajba naponként reggel 4 és fél órakor.

Kassa—Lőcse. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 1 órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 és egy negyed órakor.

Kassa—Przemysl. — Indulás Kassáról szerdán és szombaton délután 2 órakor. — Érkezés Kassára hétfőn és pénteken délelőtt 10 órakor.

Kassa—Szigeth. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és három negyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perczkor.

Kassa—Munkács. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és háromnegyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perczkor.

Az igazgatóság.

HIRDETMÉNYEK.

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi váltótörvényszéknek 1862. évi Májushó 30-kán 6620. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, mikép Gáll Mihály helybeli lakos mint felperes részére néh. Fehérvári József hagy. tömege és özvegye Zeising Karolina mint alperestől 1680 frt váltói tartozás s járulékaik erejéig lefoglalt ingóság, nevezetesen egy a külvásártéren 16-dik sz. a. sátor f. évi januárhó 12-dik napján d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett el fog adatni. — Mire a venni kívánók meg hivatnak.

Debreczen. 1863. Januárhó 9.

Mocsy József

váltótörvényszéki kiküldött végrehajtó tag.

<p>EGY NAGY BOLT a Hagyma téren minden órán bérbe kivehető. Értekezhetni iránta Hegedűs Károly ur kereskedésében. Ugyanott egy fűszerkereskedéshez szülkséges egészen új tartály (stellage) és pudiv eladó jutányos áron.</p>	<p>Széna eladás. Báró Vay Alajosnak Szabolcsmegye Kékese nevű helységében nagyobb mennyiségű szénája van eladó. A venni szándékozók bővebb tudomást szerezhetnek e tárgyban, magával a tulajdonossal, a „Fehérlő” szőlőudvarban, folyó hó 11-től fogva a vásár alatt; azontul pedig Bánréven, Gömörmegyében.</p>	<p>12441. sz. Cs. kir. szab. tiszavidéki vasut. Hirdetmény. A cs. k. szab. tiszavidéki vasuton, a személy valamint az utipodgyász és nem fuvarkép feladott kocsit, ló és kutya szállításkor létező 20% díj-pótlék 1863. év Január 1-jétől fogva 15%-ra lesz állítatott. Többi gyors és minden fuvarárunk, a közönséges árjegyzék szerint fognak szállítatni. Bécs, 1862 Deczember 28-kán. Az igazgatóság.</p>	<p>A t. szülékhez! Értésemre esett, hogy neven alatt hamisan utánzótt minőségű gilisztá-csokoládé árultatik. Hogy tehát a t. közönség alakra meglehet igen, de beszerkezetre — mitől a csatlakoztatott hatóság függ — az enyimet meg nem közelíthető külföldi „pancsolt gilisztá-csokoládé” megmunkálhatóság, figyelmemet: hogy tulajdon készítményemnek csak azt ismerje el, melynek saját nevenemmel alá-írott gilygöle nevenem mutatja, és a mely csak is könyvecskémben jegyzett bizományosimnál kapható. Debreczenben csak is egyedül Tamássy Károly gyógyszerés és Kolbenheyer Ede uraknál, 1 darab 20 krajczár. Krózer Ágoston s. k. gyógyszerész Tokajban.</p>
--	---	--	---

„BIHAR”
1—2
ezimű Nagyváradon hetenként kétszer megjelenő politikai, kereskedelmi és társadalmi lap
a biharmegyei gazdasági egylet hivatalos közlönye
Győrffy Gyula szerkesztése mellett, az eddig tanusított szabadelvű irányban jövő januárhó 1-től kezdve második évi folyamába lép.

Előfizetési árak:
Egy évre 10 frt. félévre 5 frt. évnegyedre 2 frt. 50 kr.
Az előfizetési összegek alólirt kiadóhivatalához bérmentve küldendők.

A „Bihar”
kiadó hivatala.
Nagyváradon, Sasutca 12. sz.

Cs. k. szab. tiszavidéki vasut.
Hirdetmény.
A közelebbi debreczeni országos vásár alatt 1862-dik évi Deczember 29-kétől kezdve, bezárólag 1863-dik évi Január 18-kaig a jelenleg Czepléd és Debreczen között közlekedő rendes személyvonatokon kívül, naponta még egy második, vegyes vonat fog közlekedni,
oly módon, hogy a Debreczenbe menendő, esti 10 óra 8 perczkor Czeplédről, a Pestfelé menendő pedig esti 8 óra 33 perczkor Debreczenből indul el.
Ezen intézkedés mellett a Pestteli egyenes összeköttetés s pedig Debreczenfelé: a Pestről 5 óra 35 perczkor délután, — Pestfelé pedig a Czeplédről Pestre 6 óra 29 perczkor reggel elinduló vonatokkal fog eszközöltetni.
3—2
Az igazgatóság.

Az ország tükre
ezimű budapesti nagy képes közlöny jövőre is 3-szor jelen meg havonként, hozván a jövő évben
12 nagy műlapjával 252—270 képet.
Műlapjai közül főlemlitjük ezeket:
Hunyadi J. a várnai csatában. Petőfi halála a segesvári csatatéren. Batori Erzs. utolsó órája. Attila nászéje.
Előfizetési ár:
Egész évre 12 frt. — Félévre 6 frt. — Negyedévre 3 frt. — Az izek „Sándor utca 16. sz.” neven alatt küldendők.
Balázs Sándor, szerkesztő és kiadó.

SZEPESY ANTAL

norinbergi és diszárú kereskedésében nagy választéku

farsangi idény cikkek

a t. cz. közönség figyelmébe ajánlatnak u. m:

1-ször. **Báli cikkek:** elősmert jóságú prágai glacée-kesztyük; báli-legyezők; diszes kézi-virágtartók; kesztyűgombolók; fej- és fejkötő-tük; női övek és öv-csatok; aranyozott és francia bronz ing és karmantyú-gombok; chagrainbőr és kordován báli-csizmák; báli-sarkantyuk gombbal; divatos báli-nyakkötők; álarczok illatszerek stb.

2-ször. **Kiházasítási cikkek:** finom asztali angol-kések nagy választékban; pakfong, alpacca és china-ezüst evő és kávé kanalak; leves- tejmérő- és vastagételes kanalak; pakfong, alpacca és china-ezüst gyertyatartók; czukor-szelenczék; só és ecet-olaj tartók stb. pipere-tükrök; tükör asztalok; ablak függönyzeti diszitmények; függöny és csengettyű-húzó bojtok; szoba-szőnyegek; Ditmárfféle moderateur és solár lámpák; kávéfőző-gépek; kávé-darálók; női topánok stb.

3-ször. Nagy választéku névnap és emlék ajándék diszcikkek.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltótörvényszéknek 1862 évi nov. hó 14-kén 14461 szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, mikép Bösörmenyi Károly debreczeni lakos mint felperes részére Grünvald Józsefnő debreczeni lakos mint alperestől 1000 frt. váltói tartozás s járulékaik erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen férfi-ruhaneműek és házbitorok stb. nevezett alperesnek helybeli Miklóscsuzai lakásán f. évi jan. hó 15-dik napján d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett el fog adatni — Mire a venni kívánók meg hivatnak.

Debreczen. 1863. Jan. 9.

A váltótörvényszéki kiküldött végrehajtó tag.

4—?

11